

Nazwa przedmiotu

Emisja głosu 1

Program studiów dla przedmiotu obowiązujący od cyklu kształcenia	2025/2026
Kierunek studiów	Aktorstwo
Tryb studiów	Studia stacjonarne
Rok i semestr studiów	Rok I/ Semestr I
Poziom kształcenia	Jednolite studia magisterskie
Profil kształcenia na kierunku	Praktyczny
Moduł kształcenia dla przedmiotu	Przedmioty kierunkowe
Status przedmiotu	Obligatoryjny

Forma zajęć	Liczba godzin	ECTS	Forma zaliczenia
Warsztaty	45	3	Zaliczenie na ocenę
Razem za zajęcia dydaktyczne	45		
Praca własna studenta	30		
Ogółem	75		

Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów)

Brak wymagań, rozpoczęcie procesu kształcenia.

Cele kształcenia dla przedmiotu

1. Wypracowanie świadomości postawy, oddechu i artykulacji w prawidłowej emisji.

Efekty uczenia się

WIEDZA			
L.p.	Efekty przedmiotowe (Student zna i rozumie)	Odniesienie do efektów kierunkowych	Metody weryfikacji efektów uczenia się
W1	Student zna mechanizmy poprawnej emisji głosu, wie jak powstaje głos, rozumie rolę emisji głosu w pracy nad tekstem mówionym.	EUK7_W3 EUK7_W5	Obserwacja pracy studenta

UMIEJĘTNOŚCI			
L.p.	Efekty przedmiotowe (Student potrafi)	Odniesienie do efektów kierunkowych	Metody weryfikacji efektów uczenia się
U1	Student potrafi samodzielnie zaproponować i wykonywać ćwiczenia z zakresu postawy, oddechu i artykulacji usprawniające proces właściwej emisji głosu.	EUK7_U1 EUK7_U4	Ocena ciągła

U2	Student w sposób swobodny i naturalny posługuje się głosem. Dbą o jego higienę.	EUK7_U4	Obserwacja pracy studenta
----	---	---------	---------------------------

KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
L.p.	Efekty przedmiotowe (Student jest gotów do)	Odniesienie do efektów kierunkowych	Metody weryfikacji efektów uczenia się
K1	Jest przygotowany do pracy warsztatowej i przyjmowania informacji zwrotnej. Pozytywnie i konstruktywnie reaguje na uwagi prowadzącego,	EUK7_KS1 EUK7_KS3 EUK7_KS5	Ocena ciągła
K2	Krytycznie ocenia swoje umiejętności, jest zdeterminowany do pracy nad rozwijaniem umiejętności i uczeniem się przez całe życie	EUK7_KS1 EUK7_KS5 EUK7_KS6	Obserwacja pracy studenta
K3	Potrafi skupić się na rozwoju własnym i działać w grupie.	EUK7_KS1 EUK7_KS4 EUK7_KS5	Ocena ciągła
K4	Przygotowuje się do zajęć - wykonuje ćwiczenia indywidualne proponowane przez prowadzącego do samodzielnej pracy.	EUK7_KS3 EUK7_KS4	Ocena ciągła

Treści kształcenia

L.p.	Treść kształcenia (tematyka zajęć)	Liczba godzin
1.	Wprowadzenie do podstaw emisji głosu. Postawa, oddech i artykulacja jako niezbędne czynniki właściwej emisji głosu, - cykl mikrowykładów teoretycznych rozszerzonych o ćwiczenia praktyczne Jak powstaje głos, budowa aparatu głosotwórczego - wykłady Wprowadzenie do tematu „Samogłoski i ich rola w procesie głosotwórczym”.	25
2.	Poznanie naturalnych możliwości i predyspozycji studenta w oparciu o badanie skali diagnostycznej. Wyznaczenie indywidualnych celów i zadań poprzez dobór ćwiczeń emisyjnych w oparciu o przesłuchania studentów w formie: swobodnej rozmowy, przygotowanej formy wypowiedzi (wizytówka, fragment tekstu przygotowywanego na zajęciach aktorskich, piosenka), skali diagnostycznej.	15
3.	Określenie problemów utrudniających właściwą emisję, wywiad umożliwiający zapoznanie się z ewentualnymi czynnikami natury fizjologicznej bądź problemami wymagającymi konsultacji lekarskiej (laryngologicznej, foniatrycznej lub endokrynologicznej).	5
Razem		45

Metody kształcenia

Forma zajęć	Metody kształcenia
warsztaty	<p>Zajęcia odbywają się w grupie, ale w dużej mierze mają charakter indywidualny. Przesłuchania studentów i ich indywidualna praca na zaproponowanych przez prowadzącego ćwiczeniach odbywa się w trakcie zajęć wobec pozostałych studentów, którzy stanowią naturalną widownię dla ćwiczącego. Studenci dostają wyznaczone cele do realizacji na każdym zajęciach i na podstawie wykonywanych zadań prowadzący każdorazowo omawia postęp i wyznacza kolejny cel.</p> <p>Metody podające i eksponujące: mikrowykład, pokaz z komentarzem,</p> <p>Metody aktywizujące: dyskusje i burze mózgów, praca w grupach, improwizacje grupowe / zespołowe, ćwiczenia fizyczne i oddechowe, ćwiczenia głosowe i dykcyjne w formie zadań, praca w parach</p> <p>Metody nauczania programowanego: ćwiczenia praktyczne realizowane według zaplanowanych sekwencji treningowych, praca zespołowa i partnerska, omówienia i korekta działań scenicznych, elementy treningu fizycznego i głosowego.</p> <p>Metody praktyczne: ćwiczenia techniczne, praca z tekstem, zadania praktyczne w grupach, symulacje sceniczne</p>

Warunki zaliczenia

Sposób zaliczenia
Wykonanie zadań / ćwiczeń / projektu podczas zajęć
Wykonanie zadań / ćwiczeń / projektu poza zajęciami
Obecność i aktywny udział w zajęciach
Ocena ciągła - progres umiejętności
Zaangażowanie i aktywny udział w procesie twórczym.
Postawa profesjonalna: punktualność, dyscyplina pracy, przestrzeganie zasad bezpieczeństwa i etyki pracy scenicznej, szacunek wobec partnerów scenicznych i prowadzącego.

Skala ocen:

6 – celujący (wybitny)

Wybitny poziom realizacji zadań, znacznie przekraczający wymagania programowe.

5 – bardzo dobry

Bardzo wysoki poziom realizacji zadań..

4,5 – dobry plus

Wysoki poziom realizacji zadań.

4 – dobry

Poprawna i rzetelna realizacja zadań..

3,5 – dostateczny plus

Spełnienie wymagań programowych na poziomie podstawowym.

3 – dostateczny

Minimalne spełnienie wymagań przedmiotu.

2 – niedostateczny

Niespełnienie podstawowych wymagań przedmiotu. Brak przygotowania do zajęć, niska frekwencja (poniżej 70% godzin zajęć) z udziałem nauczyciela akademickiego zaplanowanych dla przedmiotu), niewystarczające zaangażowanie lub brak postępów uniemożliwiających zaliczenie.

Rozliczenie pracy własnej studenta

L.p.	Czynności w ramach pracy własnej	Szacowana liczba godzin
1.	Przygotowanie do udziału w zajęciach (np. wstępna lektura, przygotowanie lub zgromadzenie materiałów, pomocy, przygotowanie referatu lub prezentacji na zajęcia itp.)	15
2.	Wykonanie ćwiczeń lub zadań po zajęciach (jako utrwalenie lub rozszerzenie treści z odbytych zajęć)	15
Razem		30

Literatura obowiązkowa

1.	B. Tarasiewicz — Mówię i śpiewam świadomie. Podręcznik do nauki emisji głosu, Kraków, 2006, TAIWPN Universitas Kraków
----	---

Literatura uzupełniająca

1.	K. Gawęda, J. Łazewski — Uczymy się poprawnej wymowy, Białystok, 2010, Kwadrat
2.	B. Wierzchowska — Wymowa polska, Warszawa, 1971, Państwowe Zakłady Wydawnictw Szkolnych
3.	A. Łastik — Ciało człowieka, Warszawa, 2002, Studio EMKA
4.	B. Toczyska — Elementarne ćwiczenia dykcji, Gdańsk, 1998, GWO
5.	A. Walencik Topińko — Głos jako narzędzie. Materiały do ćwiczeń emisji głosu, Kraków, 2009, Hartigrama
6.	B. Toczyska — Do - tkliwa artykulacja, Gdańsk, 2010, Harmonia 2010, Wydawnictwo RM
7.	Górski Henryk — Zbiór ćwiczeń z emisji głosu, Kraków, 2003, Polskie Wydawnictwo Muzyczne